

Sobre'l Concurs n.º 2

En el nombre passat m'anunciavan el meu humil article com á *sensacional*. ¡Ho sento! Va ésser una equivocació; perquè la meua rovellada ploma no pot, ni podrà jamay, *hilar* un article *sensacional*.

Sobre aquest nostre segon Concurs, diré, am la senzillesa y claretat que'm *caracterisa*, lo poch que hi veig y lo molt que hi he trovat.

En aquest Concurs que tant rebombori havia d'haver armat hi veig una fredor tan glacial, que ni las congestas de neu del Polo Nort; apar qu'un desinterés tan remarcad que no pot concebirse ni en las cosas més fútils é insubstancials.

Qu'entre las poncellas de la vila no hi tenia gayre guanyat la jovenalla mascle, ja ho savia, pró que hi tingues tan pocas simpatias adquiridas no hi somniava.

Que las nostras nenass eran *algo* tímidas, bastant orgullosas y molt poc falagueras, també ho savia; pró que fossin tan poch atentas amb el jovent que tan bé va portarsels'hi quan el Concurs á ellas destinat, no hi contava.

Aquest Concurs en quin jo xifrava las esperansas de un bon éxit, per enclóurer cláusulas veritablement á propósit y adecuadas pera véurer quin era y lo qu'era nostre jovent, ha fracassat. Y, ha fracassat, ¿saben perquè? per l'ignorancia del nostre poble, per la manca d'esperit modern de nostres damisellass. Ellas, com sempre, temerosas y cohibidas per l'*ay*, *qué*, *dirán*? no s'atreveixen á contribuir, com á únich factor, á donar relleu á n'aquest Concurs que tanta importancia té, encare que no ho sembli, porque en éll, de tenir la general acceptació, no sols s'hi retrataria l'estat de cultura y condicions físicas, morals y materials dels joves granollerins, si que també es veuria clara y palpablement, el grau d'inteligencia en l'elecció dels mateixos, per part de las granollerinas.

Pró, rés; com sempre y am tot, á Granollers s'ha de conéixer una vegada més l'estat rudimentari en qué's mantenen sos conciutadans y el poch amor que senten per tot quant tendeix á modernisar el masell cor dels xorchs vilatans!....

**

Car que am greu sentiment, m'he imposat el dever de dir lo que he trovat, ó millor dit: hem trovat, respecte aquest Concurs, y, encare que'm pesa, vaig á ferho.

Primerament, y com que pera atacar al enemich deu co-